

Predmet C-684/18

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

6. studenoga 2018.

Sud koji je uputio zahtjev:

Curtea de Apel București (Rumunjska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

26. rujna 2018.

Tužitelj:

World Comm Trading Gfz S.R.L.

Tuženici:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești

[omissis]

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska, VIII. vijeće za upravne i porezne sporove)

RJEŠENJE

Javna rasprava od **26. rujna 2018.**

[omissis]

1. U upisnik ovog suda upisan je predmet povodom tužbe koju je tužitelj **WORLD COMM TRADING GFZ S.R.L.** podnio protiv tuženikâ **AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ** (Nacionalna agencija za poreznu upravu, Rumunjska) i **DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE PLOIEȘTI** (Glavna regionalna uprava javnih financija u Ploieștiu, Rumunjska) protiv građanske presude [omissis] Tribunalula București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal (Viši

sud u Bukureštu, Rumunjska, II. vijeće za upravne i porezne sporove) [omissis] povodom žalbe protiv poreznog upravnog akta – odluke br. 342/30.10.2014 i F-AG 815/30.05.2014.

2. [omissis] [postupak]

CURTEA ([Žalbeni] sud [u Bukureštu]),

odlučujući u ovom predmetu, utvrđuje sljedeće:

I. Predmet spora i relevantne činjenice

3. Društvo World Comm Trading Gfz S.R.L. (u daljnjem tekstu *skraćeno*: World Comm), s jedne strane, i grupa Nokia, s druge strane, sklopili su 1. travnja 2004. standardni ugovor o distribuciji. Na temelju tog je ugovornog odnosa društvo World Comm kupilo od grupe Nokia različite proizvode mobilne telefonije koji su tužitelju isporučeni iz Finske, Njemačke, Mađarske i Rumunjske.⁴ Što se tiče PDV-a, Nokia je za prodaje iz Finske, Njemačke i Mađarske (tretirane kao stjecanja robe unutar Zajednice) upotrebljavala, ovisno o slučaju, finski (FI01120389), njemački i mađarski PDV identifikacijski broj, dok je za isporuke iz Rumunjske upotrebljavala rumunjski PDV identifikacijski broj Nokije (RO23277168 s obzirom na to da je u Rumunjskoj bila registrirana kao obveznik PDV-a – u daljnjem tekstu i: *NOKIA Rumunjska*). Dakle, Nokia je, ovisno o slučaju, upotrebljavala porezne identifikacijske brojeve koje su izdala tijela Europske unije, ali i Rumunjske iako je bila jedinstven subjekt koji je okvirnim ugovorom bio definiran kao „*NOKIA Corporation*”.
5. Na primjer, Nokia je za isporuke unutar Zajednice izdala račune izuzete od PDV-a upotrebljavajući svoj finski PDV identifikacijski broj (FI01120389), a društvo World Comm u Rumunjskoj je evidentiralo PDV primjenom *obrnute porezne obveze* (isto tako, taj se mehanizam primjenjivao i u [**orig. str. 2.**] slučaju stjecanja unutar Zajednice iz drugih država članica Europske unije (primjerice iz Njemačke ili Mađarske).

Nokia je za isporuke proizvoda iz Rumunjske izdala račune s PDV-om sa svojim rumunjskim brojem (RO23277168), a društvo World Comm evidentiralo je PDV koji se može odbiti.

6. Nokia je na temelju navedenog ugovornog odnosa društvu World Comm odobravalala različite bonuse na tromjesečnoj osnovi za prodaju proizvoda. Nokia je odobravalala popuste općenito, za ostvarenje određenog prometa, koji se izračunava neovisno o mjestu isporuke Nokijinih proizvoda (u Rumunjskoj ili unutar Zajednice).⁷ Za te je popuste društvo Nokia Corporation svaka tri mjeseca izdavalo jedinstveni račun označen znakom „minusa” te sa svojim finskim PDV identifikacijskim brojem (FI01120389), a društvo World Comm evidentiralo je dotični PDV primjenom mehanizma obrnute porezne obveze. Tužitelj je evidentirao čitav iznos kao da se odnosi na transakciju unutar Zajednice premda se

jedan dio proizvoda isporučivao iz Rumunjske, na temelju računa s rumunjskim Nokijinim PDV identifikacijskim brojem (RO23277168).

8. U razdoblju od 1. siječnja do 27. svibnja 2014. društvo World Comm bilo je podvrgnuto nasumičnom poreznom nadzoru na temelju kojeg je tuženik, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (Glavna regionalna uprava javnih financija u Ploieștiu, Rumunjska), donio porezno rješenje br. F-AG 815/30.05.2014. Tim su rješenjem utvrđene tužiteljeve dodatne obveze plaćanja u ukupnom iznosu od 821 377 leja (RON), tj. 576 045 RON po osnovi PDV-a, 158 925 RON po osnovi zateznih kamata/povećanja iznosa zbog zakašnjenja te 86 407 RON po osnovi novčane kazne zbog zakašnjenja.
9. Porezna tijela utvrdila su da je društvo World Comm pogrešno evidentiralo ispravak prava na odbitak u odnosu na čitav dobiveni popust (u pogledu stjecanja unutar Zajednice kao i u tuzemstvu) na način da je u jednoj računovodstvenoj stavci navelo: PDV koji se može odbiti = naplaćeni PDV.
10. Smatrala su da je društvo World Comm trebalo razlikovati domaće isporuke i isporuke unutar Zajednice, zbog čega mu nisu priznala pravo na odbitak PDV-a. Ocijenila su da je tužitelj pogrešno umanjio naplaćeni PDV za iznos od 576 045 RON evidentirajući ga znakom minusa umjesto da je evidentiralo smanjenje obveze prema dobavljaču.
11. Odlukom br. 342/30.10.2014 tuženik, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Nacionalna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za postupanje po žalbama, Rumunjska, u daljnjem tekstu *skraćeno*: ANAF), odbio je kao neosnovanu tužiteljevu žalbu protiv poreznog rješenja.
12. Tužbom upisanom 9. ožujka 2015. u upisnik Tribunalul București – Secția de contencios administrativ și fiscal (Viši sud u Bukureštu, vijeće za upravne i porezne sporove) tužitelj je zatražio poništavanje odluke br. 342/30.10.2014 i poreznog rješenja. F-AG 815/30.05.2014 tuženikâ Nacionalne agencije za poreznu upravu i Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești (Glavna regionalna uprava javnih financija u Ploieștiu).
13. Građanskom presudom br. 6360/05.10.2015 Tribunalul București – Secția a II-a Contencios administrativ și fiscal (Viši sud u Bukureštu, II. vijeće za upravne i porezne sporove) odbio je kao neosnovanu tužiteljevu tužbu.

Prvostupanjski sud u biti je smatrao da su porezna tijela pravilno ocijenila da je tužitelj trebao evidentirati PDV koji se odnosi na dobiven popust pod stavku 4426=4427 s oznakom znaka „minusa” u pogledu stjecanja unutar Zajednice, a u pogledu stjecanja u tuzemstvu pod stavku 4426=401 s oznakom znaka „minusa”. Stoga se smatralo da u pogledu iznosa od 73 751 339 RON koji se odnosi na stjecanja u tuzemstvu računi u vezi s popustom koji je izdala Nokija s njezinim finskim PDV identifikacijskim brojem ne mogu predstavljati popratnu dokumentaciju za ispravak oporezivog iznosa u pogledu stjecanja u tuzemstvu.

14. Protiv te je presude tužitelj, društvo World Comm, podnio predmetnu tužbu, tvrdeći da mu je nezakonito uskraćeno pravo na odbitak PDV-a. **[orig. str. 3.]**
15. Tužitelj smatra da su se ispravak i povezano pravo na odbitak PDV-a temeljili na računima koje je izdao dobavljač. Nokia je uzela u obzir ugovor između stranaka te stoga nije smatrala potrebnim primijeniti metodu podjele popusta na temelju isporuke proizvoda unutar Zajednice ili u tuzemstvu.
16. Tužitelj u biti tvrdi da se na njega primjenjuje pretjerani formalizam te da se državni proračun ne oštećuje načinom na koji ugovorne strane vode svoje knjigovodstvo; nasuprot tomu, navodi se da bi primjena zakona na način koji je utvrdilo porezno tijelo nepovratno pogoršala njegovu poreznu situaciju, u pogledu načela porezne neutralnosti PDV-a, s obzirom na to da je Nokia, u vrijeme provođenja porezne inspekcije, prestala poslovati u Rumunjskoj jer je, prema informacijama objavljenima na stranici Ministerula Finanțelor Publice (Ministarstvo za javne financije, Rumunjska) brisana iz sudskog registra 1. studenoga 2014., , odnosno., , tako da više nije mogla odvojeno fakturirati popuste u vezi s nacionalnim isporukama.

II. Mjerodavne zakonske odredbe

II.1. Pravo Unije

17. Člankom 73. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1. str. 120., u daljnjem tekstu: Direktiva 2006/112) propisano je da „u pogledu isporuke robe ili usluga, osim onih iz članaka od 74. do 77., oporezivi iznos uključuje sve što čini naknadu koju je dobio ili će dobiti dobavljač u zamjenu za isporuku od kupca ili neke treće strane, uključujući potpore izravno povezane s cijenom isporuke”.
18. Člankom 79. te direktive propisano je da oporezivi iznos ne uključuje sljedeće elemente: (a) smanjenje cijena u vidu popusta za ranije plaćanje; (b) cjenovne popuste i rabate koji se odobravaju kupcu i koje on dobiva u vrijeme isporuke; (c) iznose koje porezni obveznik prima od kupca, u vidu nadoknade troškova nastalih u ime i za račun kupca, a koje porezni obveznik knjiži u svojim knjigama na prijelaznom računu.
19. Člankom 90. Direktive 2006/112 utvrđeno je da „u slučaju otkaza, odbijanja ili potpunog ili djelomičnog neplaćanja, ili smanjenja cijene nakon isporuke, oporezivi iznos smanjuje se za odgovarajući iznos u skladu s uvjetima koje utvrđuju države članice”.
20. Člankom 83. Direktive 2006/112 propisano je kako slijedi: „u pogledu stjecanja robe unutar Zajednice, oporezivi iznos utvrđuje se na osnovu istih elemenata koji se koriste u skladu s poglavljem 1. za utvrđivanje oporezivog iznosa za isporuku iste robe na teritoriju dotične države članice [...]”.

21. Članak 273. Direktive 2006/112 glasi:

„Države članice mogu propisati i druge obveze koje smatraju potrebnima da bi osigurale pravilnu naplatu PDV-a, te da bi spriječile utaju, uz poštivanje jednakog postupanja s domaćim transakcijama i transakcijama koje obavljaju porezni obveznici između država članica, te pod uvjetom da te obveze u trgovini između država članica ne uzrokuju formalnosti povezane s prelaskom preko granice.

Mogućnost predviđena prvim stavkom ne može se upotrebljavati za određivanje dodatnih obveza izdavanja računa, koje su veće od onih propisanih u poglavlju 3”.

II.2. Nacionalno pravo

II.2.1. Codul fiscal (Porezni zakonik)

22. Rumunjsko zakonodavstvo koje se primjenjuje u ovom području je Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal (Zakon br. 571/2003 o Poreznom zakoniku, u daljnjem tekstu: Porezni zakonik) od 22. prosinca 2003. (Monitorul Oficial (SL) br. 927 od 23. prosinca 2003.), kojim su prenesene odredbe Direktive 2006/112 o porezu na dodanu vrijednost.
23. U skladu s člankom 137. stavkom 1. točkom a) Poreznog zakonika „oporezivi iznos za potrebe PDV-a [...] uključuje sve što čini naknadu koju je dobio ili će dobiti **[orig. str. 4.]** dobavljač u zamjenu za isporuku od kupca ili neke treće strane, uključujući potpore izravno povezane s cijenom isporuke”.
24. Zatim je u članku 138. točki c) Poreznog zakonika navedeno da se „oporezivi iznos smanjuje [...] ako su popusti, rabati, sniženja i druga smanjenja cijene iz članka 137. stavka 3. točke a) odobreni nakon isporuke robe ili usluga”.
25. U skladu s člankom 138.¹ stavkom 1., naslovljenim „oporezivi iznos u pogledu stjecanja unutar Zajednice”, koji je bio na snazi u vrijeme izvršavanja transakcija,
- „(1) U pogledu stjecanja robe unutar Zajednice oporezivi iznos utvrđuje se na temelju istih elemenata poput onih upotrijebljenih u skladu s člankom 137. za utvrđivanje oporezivog iznosa u slučaju isporuke iste robe unutar države. U slučaju stjecanja robe unutar Zajednice u skladu s člankom 130.¹stavkom 2. točkom a) oporezivi iznos utvrđuje se u skladu s člankom 137. stavkom 1. točkom c) i člankom 137. stavkom 2.”.
26. Odredbama Poreznog zakonika, koje su bile na snazi u vrijeme izvršenja transakcija, ali i u vrijeme donošenja pobijanih poreznih akata te kojima su bili utvrđeni uvjeti pod kojima porezni obveznik smije sam sebi izdati fakturu, nije bio uređen predmetni slučaj u pogledu ispravka oporezivog iznosa.

Mogućnost da korisnik sam sebi izda fakturu radi ispravka oporezivog iznosa i poreza koji se može odbiti u slučaju u kojem dobavljač ne izda ispravak računa

(popust) uvedena je stupanjem na snagu novog Poreznog zakonika – Legea nr. 227/2015 (Zakon br. 227/2015), objavljen u Monitorulu Oficial br. 688 od 10. rujna 2015. U točki G podtočki 12. obrazloženja objavljenog zajedno s novim nacrtom Poreznog zakonika objašnjena je nužnost uvođenja takve izmjene kako slijedi: „važecim zakonodavstvom nije predviđena obveza korisnika da sam sebi izda fakturu radi ispravka odbijenog poreza u situaciji koja dovodi do ispravka iznosa koji podliježe PDV-u, poput raskida ugovora, sniženja cijene, odbijanja, povrata i dr. ako dobavljač ne izda račun”.

II. 2.3 Odredbe kojima se provodi Porezni zakonik – Vladina uredba br. 44/2004

27. U točki 19. stavku 1. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal (Odredbe o primjeni Poreznog zakonika), odobrenih Hotărâreom Guvernului n. 44/2004 (Vladina uredba br. 44/2004), objavljenom u Monitorulu Oficial br. 688 od 6. veljače 2004., kako je izmijenjena i dopunjena, na snazi od prosinca 2008., navedeno je sljedeće obrazloženje prethodno navedenog članka 137. stavka 3. točke a):

„U skladu s člankom 137. stavkom 3. točkom a) Poreznog zakonika oporezivi iznos ne uključuje popuste, rabate, sniženja i druga smanjenja cijene ako ih je u trenutku isporuke odobrio dobavljač izravno u korist klijenta te zapravo ne predstavljaju naknadu za određenu uslugu ili isporuku. U tu će se svrhu na izdanom računu navesti protuvrijednost isporučene robe ili pruženih usluga bez poreza, a u drugoj će se stavci naznačiti iznos za koji se smanjuje oporezivi iznos, koji se izuzima. Porez na dodanu vrijednost primjenjuje se na dobivenu razliku”.

28. Točkom 20. stavcima 1. i 2. Vladine uredbe br. 44/2004 propisano je:

„(1) U slučajevima predviđenima člankom 138. Poreznog zakonika dobavljači robe i/ili pružatelji usluga ispravljaju oporezivi iznos nakon obavljene isporuke ili nakon fakturiranja isporuke iako isporuka nije obavljena, a slučajevi predviđeni člankom 138. Poreznog zakonika onda nastaju nakon fakturiranja i unosa poreza u poslovne knjige poreznog obveznika. U tu su svrhu dobavljači dužni izdavati račune, koji se također dostavljaju korisniku, s vrijednostima kojima prethodi znak minusa ako se smanjuje oporezivi iznos ili, ovisno o slučaju, bez znaka minusa ako je uvećan oporezivi iznos. Odredbe ovog stavka također primjenjuju se i na isporuke unutar Zajednice.

(2) Korisnik je dužan ispraviti pravo na odbitak koje je prvobitno ostvareno u skladu s člankom 148. točkom b) i člankom 149. stavkom 4. točkom e) Poreznog zakonika isključivo u pogledu transakcija [orig. str. 5.] predviđenih člankom 138. točkama a) do c) i e) tog zakonika. Odredbe ovog stavka primjenjuju se i na stjecanja unutar Zajednice”.

29. Točkom 21. prethodno navedenih provedbenih odredbi određuje se:

„U skladu s člankom 138.¹ Poreznog zakonika oporezivi iznos u pogledu stjecanja unutar Zajednice jednak je oporezivom iznosu u pogledu isporuka unutar Zajednice, obavljenima u drugoj državi članici, koji sadržava elemente iz članka 137. stavka 2. Poreznog zakonika te ne sadržava elemente iz članka 137. stavka 3. Poreznog zakonika i/ili se, ovisno o slučaju, ispravlja u skladu s člankom 138. Poreznog zakonika [...]”.

III. Razlozi zbog kojih je sud odlučio uputiti prethodna pitanja

III.1. Stajalište stranaka o pravnom pitanju koje se upućuje Sudu

30. Tužitelj, društvo World Comm, u biti tvrdi da je načelo porezne neutralnosti PDV-a vodeće načelo u ovom području i na nacionalnoj i na europskoj razini, koje pretpostavlja da porezni obveznik može u cijelosti odbiti PDV koji se primjenjuje na robu i usluge stečene prilikom obavljanja vlastitih oporezivih djelatnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 6. ožujka 2008., *Nordania Finans i BG Factoring*, C-98/07, Zb. str. 11281., t. 19.).

U prilog svojem stajalištu tužitelj se pozvao na točke 23. do 25. presude Suda Europske unije u predmetu C-324/11, *Toth*, kao i na sudsku praksu Suda u predmetima C-408/98, *Abbey National*, t. 24.; C-137/02, *Faxworld*, t. 37.; C-25/03, *HE*, t. 70.; C-439/04 i C-440/04, *Kittel*, t. 48.; C-488/07, *Royal Bank of Scotland*, t. 15., te presudu Suda od 13. prosinca 2012., *Forposta* (C-465/11, EU:C:2012:801).

31. Tuženik, Nacionalna agencija za poreznu upravu, smatrao je da nije potrebno Sudu uputiti prethodna pitanja. Napomenuo je da je članak 90. stavak 1. Direktive Vijeća 2006/112/EZ prenesen u nacionalno zakonodavstvo člankom 138. Poreznog zakonika. Isto tako, istaknuo je da je mogućnost smanjenja oporezivog iznosa samofakturiranjem regulirana nacionalnim zakonodavstvom (člankom 155.¹ Zakona br. 571/2003 o Poreznom zakoniku) i člankom 222. Direktive 2006/112/EZ.

III.2. Prvo prethodno pitanje

32. Kao prvo, valja navesti da je zahtjev za prethodnu odluku Suda formulirao tužitelj, društvo World Comm. Curtea de Apel (Žalbeni sud) preformulirao je prva dva pitanja koja je predložio tužitelj, na način da bude potrebno tumačenje prava Unije primjenjivog na predmetni slučaj.
33. Također, Curtea de Apel (Žalbeni sud) uzeo je u obzir ustaljenu sudsku praksu Suda prema kojoj je isključivo na nacionalnom sudu pred kojim se vodi postupak i koji mora preuzeti odgovornost za sudsku odluku koja će biti donesena da, uvažavajući posebnosti predmeta, ocijeni nužnost prethodne odluke za donošenje svoje presude i relevantnost pitanja koja postavlja Sudu (presuda *Eon Asset Menidjmnt*, C-118/11, EU:C:2012:97, t 76.).

34. Curtea de Apel (Žalbeni sud) napominje da prema ustaljenoj sudskoj praksi pravo poreznih obveznika da od PDV-a koji su dužni platiti odbiju ulazni PDV koji moraju platiti ili koji su platili za primljenu robu i usluge predstavlja temeljno načelo zajedničkog sustava PDV-a koje je uspostavljeno zakonodavstvom Unije (vidjeti osobito presude od 25. listopada 2001., *Komisija/Italija*, C-78/00, Zb. str. I-8195., t. 28.; [orig. str. 6.] od 10. srpnja 2008., *Sosnowska*, C-25/07, Zb. str. I-5129., t. 14., te od 28. srpnja 2012., *Komisija/Mađarska*, C-274/10, Zb., str. I-7289., t. 42.).
35. U ovom se predmetu Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) pita može li se društvu koje ispunjava bitne uvjete u pogledu odbitka PDV-a u skladu s Direktivom 2006/112, ali ne i formalne uvjete u pogledu unosa u poslovne knjige, uskratiti pravo na ispravak prava na odbitak zbog bonusa koji mu je odobrio dobavljač s obzirom na to da je nacionalnim zakonodavstvom ili upravnom praksom u vezi s njegovom primjenom djelomično zabranjen odbitak PDV-a ako je dobavljač izdao ukupan račun za nacionalne proizvode i proizvode iz Zajednice koji je isporučio isti gospodarski subjekt.
36. Člankom 90. Direktive 2006/112 propisano je da se oporezivi iznos smanjuje za odgovarajući iznos „u skladu s uvjetima koje utvrđuju države članice”, tako da se prilikom tumačenja te sintagme u vezi s načelom neutralnosti PDV-a postavlja pitanje usklađenosti nacionalnog zakonodavstva (ili upravne prakse na temelju nejasnog zakonodavstva) s tim člankom, zbog čega je teško ili čak nemoguće odbiti PDV ako je u računu koji je izdao dobavljač iz Zajednice (u svojstvu gospodarske skupine, na primjer društvo NOKIA Corporation u predmetnom slučaju) naveden ukupni popust odobren i za proizvode iz Zajednice i za nacionalne proizvode na temelju istog okvirnog ugovora koji su, međutim, evidentirani kao stjecanja iz dotične države članice (od člana skupine koji ima drugi PDV broj u odnosu na broj naveden u računu s popustom, tj. u predmetnom slučaju od društva NOKIA România).

S obzirom na to da su nacionalne vlasti odredile uvjet da korisnik popusta dostavi različite račune, ovisno o tome jesu li stečeni proizvodi domaći ili iz Zajednice, nije prihvaćen račun s ukupnim popustom u pogledu transakcija evidentiranih kao stjecanja iz Rumunjske koji je izdan s PDV brojem povezanim sa stjecanjima unutar Zajednice iako su se sve transakcije odnosile na isti okvirni ugovor.

37. [omissis] [tekst prvog prethodnog pitanja koji je naveden u izreci].

III.3. Drugo prethodno pitanje

38. Osim toga, ovaj sud primjećuje da je u vrijeme kada je konačno odlučeno o pravnom lijeku poreznog obveznika u okviru sustava osporavanja administrativnih odluka predviđenog nacionalnim pravom dobavljač NOKIA prestao poslovati u Rumunjskoj (brisanjem iz registra rumunjskih poreznih obveznika s brojem RO23277168), zbog čega se postavlja pitanje može li se u konkretnim okolnostima predmetnog slučaja uskratiti korisniku bonusa pravo na odbitak s

obzirom na to da dobavljač više ne može smanjiti oporezivi iznos isporuka te, stoga, zatražiti od države povrat razlike preplaćenog PDV-a.

39. U tim se okolnostima postavlja pitanje protivi li se načelu proporcionalnosti uskraćivanje korisniku prava na odbitak PDV-a razmjerno vrijednosti popusta koje je odobrio dobavljač ako je potonji prestao obavljati svoju gospodarsku djelatnost u Rumunjskoj (brisanjem iz registra rumunjskih poreznih obveznika s brojem RO23277168) te ako ne može više **[orig. str. 7.]** smanjiti oporezivi iznos isporuke radi povrata razlike preplaćenog PDV-a.
40. Tuženik, ANAF, istaknuo je u pogledu nužnosti upućivanja prethodnog pitanja da je tužitelj mogao sam sebi izdati fakturu u skladu s člankom 155.¹ Poreznog zakonika, ali ta je mogućnost izričito uvedena u nacionalno zakonodavstvo stupanjem na snagu novog Poreznog zakonika – Zakon br. 227/2015), objavljen u Monitorulu Oficial br. 688 od 10. rujna 2015. (vidjeti točku 26. ovog zahtjeva).

Postavlja se pitanje nalaže li se državama članicama člankom 90. Direktive 2006/112, kojim im se ostavlja diskrecijsko pravo da utvrde konkretne uvjete u skladu s kojima se smanjuje oporezivi iznos, da usvoje *jasno i predvidljivo zakonodavstvo* s aspekta formalnih i materijalnih uvjeta, bez čega se ne može razboritom i pažljivom poreznom obvezniku, kakvim se smatra tužitelj, društvo World Comm, razumno uskratiti priznavanje prava zbog činjenice da je za postizanje željenog cilja imao na raspolaganju pravno sredstvo na temelju pravnog pravila primjenjivog po analogiji ili u skladu sa širokim tumačenjem (koje se ne temelji na upravnoj praksi ili ustaljenoj sudskoj praksi sudova) kako bi se postigao traženi rezultat (u predmetnom slučaju postupak samofakturiranja prije donošenja novog Poreznog zakonika).

41. [omissis] [tekst drugog prethodnog pitanja koji je naveden u izreci]

IV. Zaključak i postupovne mjere

42. Ovaj sud smatra da odluka o poništenju poreznih akata kojim je tužitelju uskraćeno pravo na odbitak PDV-a ovisi o tumačenju Suda prethodno navedenih pravnih pitanja.
43. Što se tiče nužnosti upućivanja predmeta Sudu, žalbeni sud ističe da, pored uvjeta u vezi s relevantnosti prethodnog pitanja za odgovore na pravna pitanja potrebne za odluku o predmetu, kao prvo, pravilo prava Unije na koje se odnose prethodna pitanja još nije bilo predmet tumačenja, zbog čega ovaj sud nije oslobođen dužnosti upućivanja zahtjeva za prethodnu odluku (vidjeti u tom smislu presudu od 27. ožujka 1963., *Da Costa*, 28-30/62, Zb., str. 63.).
44. Kao drugo, ovaj sud smatra da se pravilna primjena prava Unije na predmetni slučaj ne nameće tako očito da ne ostavlja mjesta razumnoj sumnji da zbog toga ovaj sud ne bi Sudu uputio prethodna pitanja u vezi s tumačenjem prava Unije koja su pred njega iznesena (presuda *Intermodal Transports*, C-495/03,

EU:C:2005:552, t. 37. i navedena sudska praksa) i da bi ga sam riješio na vlastitu odgovornost (presuda *Cilfit i dr.*, 283/81, EU:C:1982:335, t. 16.). Stoga se u ovom predmetu ne primjenjuje doktrina *acte clair*.

45. Kao treće, presuda koja će se donijeti u ovom predmetu konačna je u okviru nacionalnog sustava žalbi, pa je u prethodno navedenim okolnostima ovaj sud dužan u skladu s člankom 267. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije uputiti predmet Sudu radi tumačenja prava Unije relevantnog za postupak.
46. [omissis] [postupak, prekid postupka] **[orig. str. 8.]**

SLIJEDOM NAVEDENOG, OVAJ SUD

U IME ZAKONA

ODREĐUJE:

Djelomično se prihvaća prijedlog za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku Sudu Europske unije.

U skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije upućuju se Sudu sljedeća prethodna pitanja radi prethodne odluke:

1. Protivi li se članku 90. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i načelu neutralnosti PDV-a nacionalno zakonodavstvo (ili upravna praksa na temelju nejasnog zakonodavstva) kojim se određenom društvu uskraćuje pravo na odbitak PDV-a razmjerni vrijednosti popusta na nacionalne isporuke robe zato što je u računu koji je izdao dobavljač iz Zajednice (u svojstvu zastupnika gospodarske skupine) naveden ukupni popust odobren i za proizvode iz Zajednice i za nacionalne proizvode na temelju istog okvirnog ugovora koji su, međutim, evidentirani kao stjecanja iz dotične države članice (od člana skupine koji ima drugi PDV broj u odnosu na broj naveden u računu s popustom)?

2. Ako je odgovor na prvo pitanje negativan, protivi li se načelu proporcionalnosti uskraćivanje korisniku prava na odbitak PDV-a razmjerni vrijednosti ukupnog popusta koji je odobrio dobavljač iz Zajednice ako je lokalni dobavljač (član iste skupine) prestao obavljati svoju gospodarsku djelatnost te ako ne može više smanjiti oporezivi iznos izdavanjem računa s vlastitim PDV brojem radi povrata razlike preplaćenog PDV-a?

[omissis]